

Niin kauan kuin maa pysyy, ei lakkaa kylvä eikä korjuu,
ei vilu eikä helle, ei kesä eikä talvi, ei päivä eikä yö. (1. Ms. 8:22)

Terveiset Helsingin keväästä!

Yllä oleva kuva on Roihuvuoren kirsikkapuistosta. Kävimme sitä Hannun kanssa ihailmassa viime viikolla. Suomessa vierailut hellejakso teki luonnossa kaikenlaisia ihmeitä. Kevät on muutenkin piristänyt arkea. Lomalle alkaa jo vähitellen tehdä mieli.

Viime kirjeessä kirjoitin, että saattasin saada Virossa uuden nimikkoseurakunnan. Asia on nyt varmistunut - Tallinnan Tuomiokirkkoseurakunta on tehnyt asiasta virallisen päätöksen. Vaikka suurin osa taloudellisesta tuesta työlleni tulee Suomesta, niin myös virolaiset ovat viime vuosina osallistuneet työhön kukkarollaan.

Kansanlähetyksessä on alkuvuosi ollut haasteellinen, kun yksityinen kannatus on lähes 100 000 euroa miinuksella. Myös oma kannatukseni on edelleen vajaa. Niinpä vetoan sinuun tämän haastavan tilanteen edessä - jos et vielä tue työtäni taloudellisesti, voisitko harkita sitä ja lähteä mukaan kukkarollesi sopivalla kuukausittaisella lahjoituksella. Lahjoitustiedot löytyvät tämän kirjeen kakkosivulta.

Vapun jälkeen kävin fysioterapeutilla taas näyttämässä kättäni ja tuli todella hyvä mieli, kun hän ilmoitti, että hänen mielestään ei ollut enää tarvetta tavata. Käden "kuntoutuminen" jatkuu kyllä edelleen, vaikka itse en juurikaan voi enää tehdä mitään asian eteen. Koetan käyttää sitä monipuolisesti ja loput hoitaneen elimistö ajan kanssa - Jumala tietysti ensisijaisesti. Iloitsen siitä, että pystyn taas neulomaan. Jos sinulla on tarvetta villasukille, niin kerrothan. Neulon mielelläni!

Vuosaarella, 20. toukokuuta

KIITOSAIHEITA

- Keltosta valmistuneet teologit
- virtuaalikohtaukset
- uusi nimikkoseurakunta Virossa
- käden kuntoutuminen jatkuu
- ihana kevät

RUKOUSAIHEITA

- viisumiasiat
- Kelton Teologinen Instituutti
- Inkerin kirkko ja sen paimenet
- ersänkielisen Vanhan Testamentin käännösprojekti
- Hannun työtilanne
- koronatilanne maailmalla
- taloudellinen tuki työlleni ja uudet kuukausilahjoittajat

Ostimme kassillisen kesää.

Kuva: Petteri Rantamäki

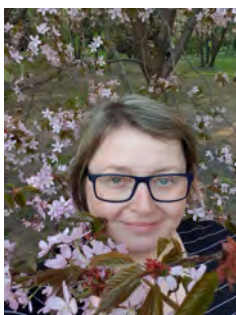
Edellisten kuulumisten jälkeen on ollut monta ihanaa "tapaamista". Ensin oli Kansanlähetyksen työntekijöille tarkoitettu rukouspäivä ja sitten antoisat työntekijäpäivät. Yhdessäoloa, työtoveruutta ja jakamista. Näitä kotitoimistossa työskentelevänä kyllä kaipaan ja arvostan.

Jostakin nappasin tällaisen ajatuksen: "Ei tarvitse nähdä koko kuvaa tai olla selvillä siitä, minne on menossa. Toisinaan riittää, kun tietää, mitä tekee seuraavaksi." Tämä kolahti. Usein on edessäni lista tehtävisiä ja silloin joudun miettimään, missä järjestyksessä minkäkin asian teen. Välillä mietin myös, että teenkö asioita oikein ja teenkö oikeita asioita. Olen kiitollinen, että on ihmisiä, jotka rukoilevat minun ja työni puolesta. Taisi olla kollegani Kirsti Malmi, joka sanoi, että lähettäjät on kuin soutajat, joita tarvitaan, jotta verkot voidaan laskea. Koronatilanteesta johtuen laskea omia verkkojani täältä Vuosaaresta käsin. Uutta viisumiakaan en ole vielä päässyt hakemaan, koska en ole vielä saanut todistusta siitä, että asun pysyvästi Suomessa. Valokuvat ja vakuutuspaperit ovat kyllä jo valmiina. Josko pian pääsisin hakemaan viisumia!?

Kuva: Veronika Pogasi

Kelton Teologisessa Instituutissa iloittiin 13. toukokuuta seitsemästä opiskelijasta, jotka olivat ehtineet suorittaa kaikki tarvittavat tentit ennen kuin oppilaitos menetti opetuslisenssinsä. Minäkin iloitsin - olen saanut eri vaiheessa tavata kaikki valmistuneet. Osaan heistä olen yhteydessä vähän väliä. Rukoillaan yhdessä heidän ja kaikkien muidenkin opiskelijoiden puolesta. Rukoillaan myös aloitetun uuden lisenssin hakuprosessin puolesta.

Siunauksin,
Liliann

Rukous kannattaa

(Room. 12:12)

Luin hiljattain hyvän todistuksen yhdestä Haapakankaan seurakunnan jäsenestä.

Hän oli matkalla töihin törmännyt juoppoon mieheen, joka oli tokaissut, että: "Voi jospa joku..." Ensin seurakuntalainen luuli, että tuo juoppo pyytää rahaa, mutta sitten hän oli jatkanut: "Jospa joku sanoisi minulle edes yhden hyvän sanan!" Tähän oli seurakuntalainen vastannut hänelle: "Jumala rakastaa sinua!" Mies oli ollut shokissa ja kysynyt: "Minuako!? Minähän olen tunnettu juoppo... Miten Hän voi sellaista rakastaa?"

Seurakuntainen oli sitten selittänyt hänelle, että Jumala rakastaa meitä jokaista kaikesta huolimatta ja kertonut miehelle vielä koko evankeliumin.

Iloitkaa aina Herrassa! Vieläkin minä sanon: iloitkaa! Tulkoon teidän lempeytenne kaikkien ihmisten tietoon. Herra on lähellä. Älkää mistään murehtiko, vaan kaikessa saattakaa pyyntönne rukouksella ja anomisella kiitoksen kanssa Jumalalle tiettäväksi, ja Jumalan rauha, joka on kaikkea ymmärrystä ylempi, on varjeleva teidän sydämenne ja ajatuksenne Kristuksessa Jeesuksessa (Fil.4:4-7).

Nimikkoseurakunnat

Jämsä, Parkano, Petäjävesi,
Pitäjänmäki ja Äänekoski

Tule mukaan:

Lahjoittamalla viitteellä 21306
jollekin seuraavista tileistä:

Helsingin Kansanlähetykset
Danske FI33 8000 1001 5582 47

Hämeen Kansanlähetykset
OP FI71 5730 0820 0457 02

K-Suomen Kansanlähetykset
Nordea FI45 1838 3000 0169 98

Suomen Ev.lut. Kansanlähetykset
FI83 2070 1800 0283 25

KIITOS LAHJASTASI!